

Het verhaal van de moordenaar Angulimala

Op een dag kwam de Boeddha op zijn pelgrimstocht weer eens in de stad Savatthi. Hij had de stad al vele malen bezocht, maar zoals deze keer had hij haar nog nooit meegemaakt.

De straten waren uitgestorven, de vensterluiken gesloten. Hij klopte vergeefs bij verschillende huizen aan; toen eindelijk een deur werd opengedaan, vernam hij van de angstige bewoner dat de beruchte moordenaar Angulimala in de stad was. Had de Boeddha dan nooit van hem gehoord? Hij zou iedereen die hij gedood had een vinger afsnijden en die vingers als een ketting om zijn hals hangen, wat hem nog meer macht zou geven. Twintig politieagenten hadden het bos doorzocht en maar twee van hen zouden er levend uitgekomen zijn. Nu zou koning Pasenadi een leger soldaten er opuit gestuurd hebben om Angulimala gevangen te nemen.

De Boeddha bedankte voor de informatie en zette zijn inzamelingsstocht voort. Het duurde niet lang of hij hoorde achter zich het geluid van snelle voetstappen. Een stem riep: 'Hé monnik, blijf staan! De Boeddha deed alsof hij niets hoorde en liep rustig door. Naast hem dook een wilde, in lompen gehulde gestalte op en brulde hem toe: 'Ik heb je bevolen te blijven staan! Waarom doe je dat niet?' De Boeddha zei: 'Angulimala, ik ben lang geleden al blijven staan. Ik ben ermee opgehouden dingen te doen die andere wezens leed bezorgen. Angulimala, we moeten liefde voor alle wezens ontwikkelen.' Vertoorn riep de ander: 'Maar waarom zou ik van de mensen houden? Ze zijn wreed. Ik zal niet rusten voor ik de laatste gedood heb.' De Boeddha zei: 'De wreedheid van de mensen komt door hun onwetendheid, haat, begeerte, afgunst en jaloezie. Je moet tot jezelf komen en de weg van de liefde gaan.' 'Het is te laat' zei Angulimala. 'Het is nooit te laat' zei de Boeddha. 'Beloof opnieuw te beginnen en anderen te dienen.'

Angulimala was zo getroffen door de woorden en de verschijning van de Boeddha, dat hij beloofde de weg van de haat te verlaten. Op een dag verscheen koning Pasenadi in Savatthi, vergezeld van een grote compagnie soldaten. Hij was nog steeds op zoek naar de gevaarlijke moordenaar Angulimala. Achter de Boeddha stond de monnik Ahimsaka, die bekend stond om zijn bijzondere goedheid. De Boeddha wees naar deze monnik en zei: 'Dat is Angulimala.'

Koning Pasenadi schrok hevig. Maar nadat hij er zich van overtuigd had dat Angulimala werkelijk een heel ander mens was geworden, dankte hij de Boeddha voor zijn les. Hij zag dat het de Boeddha was gelukt de haat van een mens in mededogen te veranderen, terwijl hij, koning Pasenadi, met een heel leger niets had kunnen uitrichten.

15. Opnieuw beginnen - Het verhaal van de moordenaar Angulimala

'Blijven staan' betekent pas op de plaats maken, nadenken, onszelf en de situatie bekijken [...] Wat de Boeddha hier dus als eerste maatregel aanbeveelt, is eenvoudig begrip voor de aanvaller.

Angulimala's van deze wereld lijden [...] nu vormen mensen voor hen een bedreiging.

Wanneer we een radicaal medegevoel hebben, weten we steeds wat we moeten doen. Beschouw dit als je koan: radicaal medegevoel - wat is dat dan?

De beoefening van radicaal medegevoel is niet gemakkelijk, ons ego heeft er een hekel aan.

We hebben allemaal een Angulimala in ons die ons achtervolgt [...] We noemen hem jaloezie, afgunst, woede of angst. Hoeveel vreugde heeft onze jaloezie al vermoord.. Zulke vragen stellen we ons niet graag.

Wat zien we als we ons wenden tot de Angulimala in onszelf? We voelen hoe onze maag zich samentrekt, onze keel zich vernauwt, het zweet ons uitbreekt..

Vinden we ergens 'jaloezie', 'afgunst', 'angst'? Zijn het niet alleen maar bewegingen, processen, een onafgebroken komen en gaan van geestestoestanden?

Wanneer we hebben geleerd om ons te bezinnen en naar onze adem terug te keren, beseffen we duidelijk: dit is een nieuw ogenblik. En ik heb de keus het als fris en volledig nieuw te beleven.

Ontwaken vindt op ieder moment plaats, wanneer we het maar toelaten.

Huiswerksuggestie

Ga zitten met de koan: Wat is radicaal medegevoel?